

این دارو بیمارستانی است.

موارد مصرف

۱- برطرف کردن تضعیف تنفسی ناشی از داروهای نارکوتیک

۲- درمان مسمومیت با ترکیبات اپیوئید

۳- جهت تشخیص موارد مشکوک به مصرف بیش از حد اپیوئیدها

۴- داروی کمکی جهت افزایش فشارخون در درمان شوک سپتیک

این دارو ممکن است در موارد ذیل نیز تجویز شود: بهبود گردش خون در شوکهای مقاوم، برگشت کمای الکلیک، آلزایمر و اسکیزوفرنی

هشدارها و راهنمایی ها

۱- تجویز نالوکسون در بیماران با نارسایی کلیوی و بیمارهای کبدی باید با دقت انجام شود، سلامت و کارایی دارو در این دسته از بیماران به اثبات نرسیده است.

۲- درمواد مصرف بیش از حد دارو، شخص باید تحت درمان علامتی و نظارت کامل قرار گیرد.

۳- نالوکسون نباید با سایر داروهای حاوی بی سولفیت، سولفیت، آنیونهای با زنجیره طولانی یا وزن مولکولی بالا و یا سایر محلولهای با pH قلیایی مخلوط شود.

۴- محلول شفاف و بی رنگ است، در صورت مشاهده تغییر رنگ و یا وجود ذرات از مصرف آن خودداری نمایید.

۵- پس از مصرف، باقیمانده دارو را دور بریزید.

مقدار و نحوه مصرف

مقدار و نحوه مصرف هر دارو را پزشک تعیین می کند ولی مقدار معمول مصرف این دارو به قرار زیر است:

بزرگسالان:

درمان مسمومیت با نارکوتیک ها (مشخص یا مشکوک):

دوز اولیه، ۰/۴ تا ۲ میلی گرم وریدی که می تواند به فواصل ۲ تا ۳ دقیقه ای به صورت وریدی تکرار شود. اگر هیچ پاسخی بعد از تجویز ۱۰ میلی گرم مشاهده نشد، تشخیص اولیه مسمومیت ناشی از مخدرها باید مورد بررسی قرار گیرد. در صورتیکه مسیر وریدی در دسترس نباشد، تجویز به صورت عضلانی یا زیرجلدی صورت می گیرد.

دپرسیون نارکوتیکی بعد از جراحی (برگشت نسبی): مقدار کمی مورد نیاز می باشد. مقدار دارو براساس پاسخ بیمار تعیین می گردد. مصرف بیش از حد ممکن است باعث برگشت بی حسی و افزایش فشارخون شود. در صورت برگشت سریع، علائمی نظیر تهوع، استفراغ و تعریق مشاهده می شود.

دوز اولیه: دوزهای افزایشی ۰/۱ تا ۰/۲ میلی گرم را به صورت وریدی در فواصل ۲ تا ۳ دقیقه ای تا رسیدن به مرحله برگشت مطلوب تزریق نمایید. (مثلاً تا رسیدن به ونتیلاسیون مناسب و هوشیاری بدون درد یا ناراحتی باز)

دوز تکرار: دوزهای تکرار می تواند بر اساس مقدار، نوع مخدر، (کوتاه یا طولانی اثر) و فاصله زمانی از آخرین تزریق در فواصل یک تا ۲ ساعت تکرار شود. دوزهای تکمیلی عضلانی می تواند اثر طولانی تری را ایجاد کند.

کودکان:

کودکان یک ماه و بالاتر: درمان مسمومیت با نارکوتیکها (مشخص یا مشکوک): دوز اولیه ۰/۰۱ میلی گرم/کیلوگرم وریدی، اگر مسیر وریدی در دسترس نباشد به صورت عضلانی در دوزهای منقسم تجویز می گردد. در صورت نیاز با آب برای تزریق رقیق شود. دپرسیون نارکوتیکی بعد از جراحی: مانند توصیه ها و احتیاطات در قسمت بزرگسالان عمل شود. برای بازگشت اولیه دپرسیون تنفسی، دوزهای افزایشی ۰/۰۰۵ تا ۰/۰۱ میلی گرم را به صورت وریدی در فواصل ۲ تا ۳ دقیقه ای تا رسیدن به برگشت مطلوب تزریق نمایید.

نوزادان کمتر از یک ماه: دوز اولیه ۰/۰۱ میلی گرم/کیلوگرم که به صورت وریدی، عضلانی یا زیرجلدی تزریق می گردد

و می تواند براساس دوز پیشنهادی در بزرگسالان تکرار شود.

موارد منع مصرف

حساسیت شدید به دارو

موارد احتیاط

- ۱- در افرادی که به صورت مشخص یا مشکوک وابستگی فیزیکی به اپیوئیدها پیدا می کنند، مانند نوزادان متولد از مادران با وابستگی نارکوتیکی، با دقت تجویز شود در چنین مواردی بازگشت کامل و ناگهانی علائم اپیوئیدی ممکن است باعث تشدید سندرم محرومیت حاد گردد.
- ۲- بیمارانی که پاسخ رضایت بخش می دهند. باید در هنگام مصرف دارو، به صورت مداوم تحت نظر پزشک باشند. زیرا ممکن است تجویز دوزهای مکرر مورد نیاز باشد.
- ۳- ضعف تنفسی: نالوکسون در موارد ضعف تنفسی ناشی از داروهای غیر اپیوئیدی مؤثر نمی باشد. بازگشت ضعف تنفسی ناشی از بوپرنورفین ممکن است کامل نباشد. اگر بازگشت تنفسی ناقصی اتفاق افتاد، احیای تنفسی را به صورت مکانیکی انجام دهید.
- ۴- در مصرف بیش از حد نارکوتیکها، در دست داشتن یک راه هوایی باز و انجام تنفس مصنوعی، ماساژ قلبی و عوامل تنگ کننده عروق الزامی می باشد.
- ۵- در بیمارانی قلبی یا کسانی که داروهای با سمیت بالقوه قلبی استفاده می کنند، با احتیاط مصرف شود.

عوارض جانبی

هر دارو به موازات اثرات مطلوب درمانی ممکن است باعث بروز بعضی عوارض ناخواسته شود. اگر چه تمام عوارض ذکر شده در یک فرد دیده نمی شود ولی در صورت بروز هر عارضه ای حتماً با پزشک خود مشورت کنید.

- برگشت ناگهانی دپرسیون نارکوتیکی ممکن است منجر به تهوع، استفراغ، تعریق، تاکی کاردی، افزایش فشارخون و لرزش شود.
- در بیمارانی پس از جراحی، دوز بیش از اندازه ممکن است منجر به هیجان و بازگشت قابل توجه بی حسی نسبت به درد، هیپوتانسیون، هیپرتانسیون، ادم ریوی، فیبریلاسیون و تاکی کاردی بطنی شود. تشنج در مواردی گزارش شده است.
- قطع مصرف اپیوئید در افرادی که از نظر جسمی به اپیوئیدها وابسته اند ممکن است شامل علائم زیر باشد ولی به آنها محدود نمی گردد:

درد بدن، تب، تعریق، آبریزش بینی، عطسه، خمیازه، سیخ شدن مو، ضعف، لرزش، عصبی شدن، نا آرامی، اسهال، تهوع، استفراغ، دردهای شکمی، افزایش فشار خون و تاکی کاردی

- در نوزادان علائم محرومیت اپیوئیدها شامل تشنج، گریه فراوان و رفلکسهای هیپراکتیو می باشد.

تداخلات دارویی

به نظر می رسد باریتورات متوهگزیتال شروع حاد علائم محرومیت ایجاد شده توسط نالوکسون را در معتادین اپیوئیدی مسدود می کند.

مصرف در بارداری و شیردهی

گروه B. مطالعات کافی و کنترل شده در این مورد در دست نمی باشد. دارو باید زمانی مصرف شود که لزوم آن مشخص باشد. شرح این دارو به داخل شیر مادر ثابت نشده است. تجویز به مادران شیرده با احتیاط صورت گیرد.

شرایط نگهداری

دور از نور و در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری و از یخ زدگی محافظت گردد.

تا هنگام مصرف، دارو را درون جعبه نگهداری کنید.